

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Margity Fridovej a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej v právnej veci žalobcu: **D.**, N., X., IČO: X., zast. J., advokátom, J., X., proti žalovanému: **I.**, bytom H., X., zast. J., advokátom, V., X., o náhradu škody vo výške 1 156 550,80 Sk s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20 Cbs 36/04–212 zo dňa 10. novembra 2005, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 20 Cbs 36/04–212 zo dňa 10. novembra 2005 **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému trovy odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd žalobu zamietol a žalobcovi uložil povinnosť zaplatiť žalovanému na účet jeho právneho zástupcu trovy konania v sume 86 303 Sk do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, výsluchom svedkov, oboznámením listinných dôkazov založených v spise a zistil, že žalovaný z rozhodnutia žalobcu ako jediného spoločníka bol ustanovený do funkcie konateľa spoločnosti notárskou zápisnicou zo dňa 19.8.1998. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný bol vlastníkom areálu vo V., teda haly, v ktorej sa nachádzali drevoobrábacie stroje, na ktorých sa spracovávala nakúpená guľatina na rezivo, ktoré sa následne expedovalo do skladu v B.. Listinnými dôkazmi ako i vykonanou inventúrou spísanou v inventarizačných kartách, bolo nepochybne preukázané, že v čase vykonávania inventúry v areáli vo V. sa nachádzalo drevo v množstve tak, ako to tvrdí žalobca. Dôkazom týchto skutočností sú aj žalobcom založené fotografie v počte 10 ks. Medzi účastníkmi tiež nebolo sporné, že žalovaný sa v čase vykonania inventúry nachádzal v nemocničnom ošetrovaní. Taktiež nebolo sporné, že inventúru vykonali v konaní vypočutí svedkovia, a to F. a L., ktorí obaja popísali spôsob vykonania inventúry, a to tým spôsobom, že zmerali každú jednotlivú dosku, ku ktorej sa dostali a pri ostatných doskách odmerali šírku a vypočítali priemer. Obaja potvrdili, že rezivo bolo uložené jednak voľne, jednak

v balíkoch, a že areál nebol oplotený a aj oni sami sa do tohto areálu dostali bez problémov, nakoľko areál nebol oplotený. Vykonaným dokazovaním bolo zistené, že v čase vykonávania inventúry, predmetné rezivo konkretizované v žalobe a jeho množstvo preukazované inventúrnymi kartami sa v areáli vo V. nachádzalo. Tiež nebolo sporné, že areál nebol oplotený, a že žalobca predmetné rezivo, ktoré bolo v tomto areáli voľne uložené, si mohol kedykoľvek z areálu zobrať. Dôkazom toho je aj vykonanie samotnej inventúry, keď sa zamestnanci žalobcu do areálu bez problémov dostali a inventúru vykonali. Napokon sám žalobca potvrdil, že predmetný areál spolu s drevoobrábacími strojmi mal v prenájme, a teda prenajaté veci mal a mohol užívať. Žalobca požaduje od žalovaného náhradu škody z titulu, že žalovaný za škodu zodpovedá ako konateľ, ktorý si neplnil svoje povinnosti. Poukázal v ďalšom na ust. § 133 ods. 1, § 135, § 135a ods. 1 a § 373 Obch. zák.

Z ust. § 373 Obch. zák. vyplýva, že náhrada škody spočíva v objektívnej zodpovednosti a oprávnenej osobe vznikne nárok na náhradu škody, ak preukáže, že druhá strana porušila zmluvnú povinnosť, a že existuje príčinná súvislosť medzi porušením zmluvnej povinnosti a vzniknutou škodou. Strana, ktorá porušila svoju povinnosť, sa môže zbaviť povinnosti na náhradu škody, ak preukáže, že k porušeniu povinnosti došlo v dôsledku okolností vylučujúcich zodpovednosť (§ 374). Vykonaným dokazovaním žalobca nepreukázal, že by žalovaný ako konateľ žalobcu porušil svoje povinnosti vyplývajúce z tejto funkcie, nakoľko zákon presne vymedzuje povinnosti konateľa, ktoré žalovaný neporušil. Konateľ nemá zodpovednosť za veci, ktoré do objektu boli prijaté, ale má zodpovednosť za riadnu evidenciu a účtovníctvo, avšak ani tieto činnosti nemusia vykonávať osobne, ale je povinný zákonom stanovené povinnosti zabezpečiť, čo žalovaný aj vykonal. Keďže žalobca nepreukázal, ktoré povinnosti vyplývajúce z funkcie konateľa žalovaný porušil, taktiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno, preto súd žalobu voči žalovanému ako nedôvodnú zamietol. O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 1 OSP.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca odvolanie. Uviedol, že listinnými dôkazmi, ako i vykonanou inventúrou, spísanou v inventarizačných kartách, žalobca preukázal, že v čase vykonávania inventúry dňa 9.7.2001 v sklade vo V. sa nachádzali skladové zásoby reziva v množstve 106 m³, ďalej preukázal, že inventúru vykonali vypočutí svedkovia, a to p. F. a p. L., ktorí pred súdom popísali spôsob vykonania inventúry. Žalobca ďalej preukázal, že skladové zásoby reziva žalobcu, ktoré žalobca zakúpil od tretích osôb – od svojich obchodných partnerov v množstve 106 m³, ktoré sa nachádzali v sklade vo V. dňa 9.7.2001, žalovaný neodovzdal žalobcovi napriek tomu, že bol na to vyzvaný jediným spoločníkom, majiteľom žalobcu. Žalovaný ani účtovne neodovzdal skladové zásoby reziva vo V., neodovzdal ani evidenciu skladovej zásoby reziva vo V..

Podľa § 135 Obch. zák., konateľ je povinný informovať spoločníkov o záležitostiach spoločnosti. Stanovisko súdu, že konateľ nemá zodpovednosť za veci, ktoré do objektu spoločnosti boli prijaté, je irelevantné, pretože v obchodnej praxi by to znamenalo, že konateľ ich môže predať za neúmerne nízke ceny, že konateľ nemusí zabezpečiť stráženie a ochranu spoločnosti, ich poistenie a môže ich aj odcudziť. Je to v rozpore so zásadou povinnosti konať v súlade s poctivým obchodným stykom. Žalovaný do dnešného dňa neodovzdal, ani nezaplátil žalobcovi skladové zásoby reziva, ktoré sa nachádzali v sklade vo V. podľa inventarizácie dňa 9.7.2001 v množstve 106 m³, ktoré

žalobca kúpil v období, keď konateľom žalobcu bol žalovaný, teda riadil obchodnú činnosť žalobcu, ako štatutárny orgán podpisoval kúpne a iné zmluvy, predal majetok žalobcu, kúpil veci z finančných prostriedkov žalobcu. Okrem toho, žalovaný neodovzdal, ani nezaplatil žalobcovi smrekové výrezy v množstve 26,06 m³, ktoré sa na sklade vo V. podľa inventarizácie dňa 9.7.2001 nenachádzali. Žalovaný nezaplatil žalobcovi spôsobenú škodu v celkovej výške 1 156 550,80 Sk. Žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil a zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 1 156 550,80 Sk s 12 % úrokom z omeškania od 19.10.2001 do zaplatenia z titulu náhrady škody a priznal žalobcovi náhradu trov konania.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril, na pojednávanie pred odvolacím súdom sa nedostavil, svoju neúčnosť neospravedlnil, doručenie predvolania mal riadne vykázané. Preto súd prejednal vec v jeho neprítomnosti (§ 101 ods. 2 OSP).

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP), prejednal vec podľa § 212 ods. 1 OSP a rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil. Vychádzal zo zistenia, že predmetom sporu je žalobcom uplatnené právo na náhradu škody z titulu zodpovednosti žalovaného za neplnenie si povinností konateľa spoločnosti. Z obsahu spisuje zrejme, že žalovaný vykonával funkciu konateľa žalobcu od 19.8.1998 do 19.7.2001, kedy bol valným zhromaždením žalobcu odvolaný z funkcie. Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný bol vlastníkom areálu – pozemku a haly vo V., ku ktorému patrili aj drevoobrábacie stroje. Žalobca a žalovaný dňa 31.8.1998 uzatvorili nájomnú zmluvu o nájme uvedeného areálu s drevoobrábacími strojmi, na základe ktorej žalobca užíval areál za účelom spracovania nakúpenej guľatiny na rezivo, ktoré sa následne expedovalo do skladu v B.. Nebolo tiež sporné, že jediný spoločník žalobcu nariadil inventarizáciu reziva v areáli vo V., ktorú vykonali dvaja zamestnanci žalobcu dňa 9.7.2001, a to v neprítomnosti žalovaného, ktorý v uvedenom období bol v nemocničnom ošetrovaní. Ostatní pracovníci čerpali dovolenku a kľúče od skladu mal iba žalovaný, ako konateľ žalobcu. V čase vykonania inventúry predmetné rezivo, konkretizované v žalobe a jeho množstvo preukazované inventarizačnými kartami, sa v areáli nachádzalo. Tiež nebolo sporné, že areál nebol oplotený, a teda ktokoľvek mal neobmedzený prístup do tohto areálu. Žalobca vzhľadom k tomu, že žalovaný mu rezivo nevydal, inventúrou zistené rezivo žalovanému vyfakturoval dňa 4.10.2001 v celkovej hodnote 1 030 002 Sk. Ďalej požadoval od žalovaného náhradu škody za dodané smrekové výrezy v množstve 26,06 m³ v sume 92 447 Sk a sumu 34 101,80 Sk za prepravu dreva z T. do V., ktoré sa v čase vykonania inventarizácie na sklade nenachádzalo. Náhradu škody žalobca požadoval z titulu, že žalovaný za škodu zodpovedá ako konateľ, ktorý si neplnil svoje povinnosti.

Súd prvého stupňa po vykonanom dokazovaní žalobu ako neodôvodnenú zamietol z dôvodov, že žalobca nepreukázal, ktoré povinnosti vyplývajúce z funkcie konateľa žalovaný porušil, a taktiež nepreukázal príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Konateľ je povinný vykonávať svoju funkciu s odbornou starostlivosťou a v súlade so záujmami spoločnosti a všetkých jej spoločníkov. Výkon funkcie s odbornou starostlivosťou sa vzťahuje na všetky povinnosti uložené konateľom, zákonom, spoločenskou zmluvou, stanovami alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Pri výkone svojej povinnosti konatelia zodpovedajú za škodu, ktorú spôsobili spoločnosti tým, že porušili svoje povinnosti uložené im zákonom, spoločenskou zmluvou, stanovami alebo rozhodnutím valného zhromaždenia. Na vznik zodpovednosti konateľa za škodu

vyžaduje všeobecná úprava v § 373 a nasl. Obch. zák. splnenie troch základných predpokladov, a to vznik škody, porušenie povinnosti, príčinná súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody. Tieto predpoklady musia byť splnené kumulatívne, pretože nesplnenie čo i len jedného zákonného predpokladu má za následok, že nedochádza ku vzniku zodpovednosti za škodu.

Odvolací súd sa stotožnil s názorom súdu prvého stupňa, že v danom prípade žalobca nepreukázal v čom a konkrétne, ktoré povinnosti vyplývajúce z funkcie konateľa žalovaný porušil, a následne, ani príčinnú súvislosť medzi porušením povinnosti a vznikom škody, ktorej náhradu žalobca od žalovaného požadoval. V predmetnom prípade neboli splnené zákonné predpoklady na náhradu škody pre porušenie práva. Žiadne porušenie zmluvnej povinnosti zo strany žalovaného preukázané nebolo. Zmluva o výkone funkcie konateľa uzavretá nebola a z titulu podmienok mandátnej zmluvy nebolo zistené porušenie zmluvných povinností žalovaným. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil.

Keďže v odvolacom konaní si úspešný žalovaný trovy neuplatnil, lebo mu žiadne nevznikli, odvolací súd mu ich náhradu nepriznal (§ 224 ods. 1, § 142 ods. 1 OSP).

P o u č e n i e: Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave dňa 4. marca 2008

**JUDr. Margita F r i d o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: